

ΕΤΟΣ Α'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘΜ. 44

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤ. 10

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤ. 10

Τιμή συνδρομής διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δραχ. 12, προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν, διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φράγκ. 20 προπληρωτέα κατ' ἔτος.
Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος· κάτωθεν τῆς οἰκίας Α. ΜΕΛΑ, πλησίον τοῦ Ταχυδρομείου.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 23 Νοεμβρίου 1875.

ΣΚΗΝΙΕΣ

Καθ' ἣν ὥραν πίπτει βροχὴ νομοσχεδίων λαμβάνει καὶ ὁ Ἀσμοδαῖος τὸ θάβρος νὰ ὑποβάλῃ τὸ ἀκόλουθον «Περὶ τηρήσεως τῶν κειμένων νόμων».

* *

Ἐρωτήσαντες βουλευτὴν τινα «Τί γίνεται ἐν τῇ Βουλῇ; ἐλάβομεν τὴν ἐξῆς ἀπάντησιν· Ἄρχάθη δλόκληρος ἡ ἐβδομαὶς εἰς συζήτησιν νόμων περὶ ναυτιλίας, φορολογίας, προϋπολογισμοῦ καὶ τὰ τοιαῦτα».

* *

Ὅπως ἐν τῷ θεάτρῳ μετὰ τὰ βακχικὰ ἄσματα τοῦ Ὁρφεμπάχ καὶ τὸ *καρκὰρ* εὐρίσκουμεν ἀναλάτους τὰς κλασικὰς μελωδίας τοῦ Ἀδάμ καὶ τοῦ Δονιζέτου, ἀπαρᾶ λᾶκτως καὶ ἐν τῇ Βουλῇ μετὰ τὰ κατηγορητήρια καὶ τὰ προσωπικὰ ἐπεισόδια φαίνεται ἡμῖν ὑπνωτικὴ πᾶσα περὶ χρησίμων συζητήσεως.

* *

Ὁ κ. Βούλγαρης προσελθὼν χθὲς ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ κατηγορητηρίου ἠρνήθη ν' ἀπολογηθῇ. Αὐθημερὸν ὁμοῦς κατεχώρισε ἐν τῇ ἐφημερίδι του *Πρωτὸν Κήρυξι* τὴν ἀπολογίαν του ἔχουσαν αὐτολεξεί οὕτω· «Δὲν ἀρνούμεθα ὅτι αἱ συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς ἀπὸ τῆς 19 Μαρτίου ε. ε. ἐγένοντο παρὰ τοὺς τύπους τοῦ Συντάγματος, ἀλλὰ τούτο μαρτυρεῖ τὴν πρόθεσιν τῆς ἐπὶ πλείοτερον χρόνον διατηρήσεως τῆς ἐξουσίας καὶ οὐχὶ τῆς καταλύσεως τοῦ πολιτεύματος». Ἐν ἄλλοις λόγοις τὸ σύστημα ὑπερασπίσεως τοῦ κ. Βούλγαρη συνίσταται εἰς τὸ ὅτι εὐρίσκειτο

ἐν καταστάσει νομίμου ἀμνήνης τοῦ χαρτοφυλακίου του.

* *

Τὰ πράγματα ἐπεκύρωσαν δυστυχῶς ὅσα ἐλέγομεν περὶ τῆς ἀνάγκης νὰ συνταχθῇ *θυματολόγιον* τῶν κάρρων. Μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ τελευταίου ἡμῶν φύλλου προσετέθησαν εἰς αὐτὸ ἐκταστὲς παιδίον καὶ ἀνάπηρος γράϊα. Ἐπειδὴ ὁμοῦς τὰ κάρρα δὲν περιορίζονται νὰ πατώσι μόνον γράϊας καὶ παιδία, ἀλλ' ἐνίοτε καὶ ἀνδρας τρέφοντας τὰ παιδία καὶ τὰς γράϊας, νομίζομεν δίκαιον, ἀφοῦ οὐδεμία κυβέρνησις κρίνει εὐλογον νὰ περιορίσῃ τοὺς κ. κ. κάρραγωγεῖς, νὰ νομοθετηθῇ μικρὰ τις σύνταξις ὑπὲρ τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν θυμάτων τῆς ἀρματῆλασίας.

* *

Ἄγαθός τις κτήτωρ οἰκίσκου πλησίον τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἔλεγεν ἡμῖν προχθές. «Εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ κόσμου, ἕνα διαγραφῆ τὸ σχέδιον τῆς πόλεως, οἱ ἀποκτῶντες κεντρικὸν οἰκόπεδον ἀφομοιοῦνται πρὸς τοὺς λαβόντας παραχώρησιν μεταλλείου, ὑποχρεούμενοι νὰ κτίσωσιν ἐντὸς ὀρισμένης προθεσμίας οἰκίαν, ὡς οἱ παρᾶχωρησιοῦχοι νὰ σκάψωσι φρέατα. Ἄλλ' ἐγὼ, κύριε, εἶμαι τεσσαράκοντα ἑπτὰ ἐτῶν καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ὑπάρχουσιν ἀκόμη δέκα ἐννέα ἀκτιστα οἰκόπεδα. Ἐπειδὴ δὲ οὐδέποτε κτίζονται δύνω συγχρόνως ὀσπίτια, ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο, καὶ ἐκάστη οἰκοδομὴ ἀπαιτεῖ τρεῖς τοὐλάχιστον ἔτη, ἀπηλπίσθη νὰ πολυχρονίσω ἔτη ἰκανὰ διὰ νὰ ἴδω τὸ τέλος τῶν λάκκων καὶ τῆς ἀσβεστοῦ».

* *

Τὴν ἀνωτέρω προσλαλίαν τοῦ καλοῦ ἀνθρώπου κατεχωρίσαμεν ὡς ἀπάντησιν εἰς τοὺς λέγοντας ἡμῖν ὅτι «ἡ παρούσα κατάστασις εἶναι προσωρινὴ καὶ πρέπει νὰ ἔχω-

»μεν ελίγην υπομονήν». Τὸ κακὸν εἶναι ὅτι καὶ ἡμεῖς εἰ-
μεθα προσωρινοὶ ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης καὶ καταδίκαιοι φαί-
νεται εἰς ἰσθμίου ἀσθένεσιν.

* *

Ὁ πετροπόλεμος ἐπιτείνεται καὶ ἐκτείνεται μέχρι Πει-
ραιῶς, ὅπου ὁ ἀξιότιμος κ. Μηταράκης κινδυνεύει ν' ἀπο-
λέσῃ τὸν πετροβληθέντα ὀφθαλμὸν του. Ἐν Ἀθήναις δὲ
ὁ πετροβολισμὸς προσέλαβεν ἐσχάτως καὶ κοινωνικὸν τινα
χαρακτῆρα. Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐπετροβολήθη-
σαν ὁ κ. Δ. Σ. . . ἡ κ. Σ. . . καὶ ὁ κ. Π. Β. Ἀλλὰ καὶ ἐν
τῷ θλίμῳ τούτῳ παρατηρεῖται ἡ διακρίνουσα τὸν ἑλληνι-
κὸν λαὸν ἡμερότης. Οἱ μὲν Γάλλοι κομμουνιστὰὶ ἔκραζον
«*Les aristocrates à la lanterne*» οἱ δὲ Ἕλληνας ἀπεναν-
τίας θράουσι τὸ φανάριον.

* *

Οἱ κ. κ. φοιτητὰὶ τῆς ἱατρικῆς ὑπέβαλον εἰς τὸν κ.
Πρύτανιν ἀναφοράν δι' ἧς ζητοῦσι νὰ δοθῇ αὐτοῖς ἄδεια
νὰ προγυμνάζωνται ἐν τῷ βρεφοκομείῳ. Ἐν ἐγκριθῇ ἡ
τοιαύτη προγύμνασις *in anima vili* νομίζομεν ὅτι προ-
τιμότερον εἶναι νὰ γίνεσθαι ἐν τῷ γηροκομείῳ.

* *

Ὁ κ. Τριγγέτας θέλων νὰ δείξῃ ὅτι ἡ καταδίωξις οὐ-
δὲως ἠλάττωσε τὴν ἐπιβρόχην αὐτοῦ, ἐπαρουσιάσθη χθὲς
εἰς τὴν ἀνάκρισιν μετὰ συνοδίας τριῶν δωδεκάδων δορυ-
φόρων καὶ ὑπασπιστῆν ἔχων τὸν ἀξιότιμον κ. Βιθυνὸν,
σύντομον μὲν ἀλλὰ λίαν κατάλληλον.

* *

Νῦν ἀντίτειλε πάλιν συνάδελφος ὁ «Κόδρος». Ἐκ τοῦ
περιχομένου αὐτῆς δὲν ἠδυνήθημεν ἀκριβῶς νὰ μαντεύ-
σομεν εἰς ποῖον κόμμα ἀνήκει, ἐκ τοῦ ὀνόματος ὅμως
αὐτῆς ὑποθέτομεν ὅτι προτίθεται ν' ἀντιπροσωπεύσῃ τοὺς
ἐυλοσχίστας.

ΘΕΟΤΟΓΜΗΝΣ.

Εὐαγγελικὴ παράφρασις κοινοβου- λευτικῶν ἀγαρρεύσεων.

Κατὰ τὰς περιφεήμους συνεδριάσεις
ἐπὶ τοῦ κατηγορητηρίου.

Πολυλάς. — Οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσονται
εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθ-
μὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ἐδόντων.

Ῥινάκης. — Εἰ δὲ ἐγνώκετε, τί ἔστιν «Ἐλεον θέλω
καὶ οὐ θυσίαν» οὐκ ἂν κατεδικάσετε αὐτούς.

Ζωχιός. — Ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν. —
Ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε . . .

Βαλέτας—Βουλκιώτης. — Ὁ οἶδαμεν λαλοῦμεν, καὶ
ὁ ἐωράκαμεν μαρτυροῦμεν.

Χοιδᾶς. — Ἄρον, ἄρον, σταύρωσον αὐτούς.

Λομβάρδος. — Εἴπατε ἡμῖν, ἔξεστι δοῦναι κῆνον τῷ
Καίσαρι ἢ οὐ;

Δεληγιάννης. — Οὐ δι' ἐμὲ ἡ φωνὴ αὕτη γέγονεν
ἀλλὰ δι' ὑμᾶς.

Δεληγιώργης. — Τί μὲ πειράζετε ὑποκριταί; — Ἐγὼ
ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς προφῆτας καὶ σοφοὺς καὶ
γραμματεῖς.

Ζαῦτης. — (Κάτω κύψας τῷ δακτύλῳ ἔγραψεν εἰς
τὴν γῆν.)

Τρικοῦπης. — Τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας;
Εἰ δὲ ἀλήθειαν λέγω, διατί οὐ πιστεῦτέ μου;

Κομμουνδοῦρος. — Σοὶ Κύριε. — Μείνατε ἐν ἐμοὶ
καγὼ ἐν ὑμῖν.

ΠΕΛΕΚΟΥΡΗΣ.

Διαβολώτατε κύριε «Ἀσμοδαῖε»,

Σήμερον ἔρχομαι νὰ σὲ παρακαλέσω ὅπως μοι ἐξηγήσῃς,
«Ἑλληνικὴ εὐαγγελικὴ Ἐκκλησία» τί νέον εἶναι;—εἰπει-
δὴ καί εἰς τοῦτο σὺ, πειρασμέ, ἔχεις, δὲν ἀμφιβάλλω, τὸν
γαμψὸν σου ὄνυχα.

Μὴ δὲν εἶναι ἀνέκαθεν εὐαγγελικὴ ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν;
ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἑλλήνων; ἡ Ἐκκλησία τῶν ὀρθοδόξων;
Μὴ δὲν στηρίζεται αὕτη εἰς τὸ Εὐαγγέλιον; Μὴ δὲν
βασίζεται ἐπὶ τῶν ἐπτὰ Συνόδων; ἢ μὴ ἦσαν ἀντευαγ-
γελικαὶ αἱ ἐπτὰ Σύνοδοι;

Τί λοιπὸν ὑπαγορεύεις σήμερον σὺ, ἢ τις τῶν συνδια-
βόλων σου, νὰ ἐνομασθῇ «Ἑλληνικὴ εὐαγγελικὴ Ἐκκλη-
σία», ἐκκλησία τις ἄλλη παρὰ τὴν ἀείποτε εὐαγγελικὴν
Ἐκκλησίαν;

Ἡ μήπως ἐννοεῖς νὰ ἐνομάσωμεν τοῦ λοιποῦ ἑλληνι-
κὴν τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Φράγκων, ὅσοι ποτὲ διεμαρτυρή-
θησαν κατὰ τοῦ παπισμοῦ; Ἀλλ' οὕτω θέλεις νὰ κατα-
στήσῃς δωρεὰν τοὺς ἀνθρώπους τούτους, γελοίους, ὧ ὄν-
τως διαβολώτατε τοῦ Ταρτάρου υἱεῖ!

Ἐξάλειψον εἰς τοὺς φανακιστὰς πᾶσαν ἐλπίδα, ὅτι ἐν
Ἑλλάδι πολλοὺς θὰ ἀγρεύσῃ οὕτω γηνοψαρκεφάλους ἢ
σαγήνητων. Ἐν δὲ καὶ εἰς μόνους τοὺς τὸ δόγμα δυτικῶς
τῶν Ἑλλήνων ἀφρωῶσι, πάλιν ἡ ἐπιεικτεὶς ἐπωνυμία